

- [1] **ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA**
LÍNIES ESTRATÈGIQUES I PROPOSTES D'ACTUACIÓ.
- [2] Aquest document s'ha d'entendre com la continuació del full de ruta aprovat en la Conferència Nacional per l'Estat propi i, per tant, n'assumeix la introducció i les fases anteriors, tot i que modifica parcialment el contingut de la fase constituent.
- [3] El Full de ruta de la fase constituent forma part del full de ruta aprovat en la Conferència Nacional per l'Estat propi i, per tant, s'ha mantingut el mateix criteri de numeració de les fases anteriors però, en canvi, en aquesta proposta ja s'introdueix el mateix criteri d'estructuració adoptat per a les fases pendents.
- [4] Aquesta proposta de Full de ruta és la que es posa a debat de tots els membres de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) fins el dia 30 de gener de 2012, data en què es tancarà el termini de recepció d'esmenes.
- [5] Aquest Full de ruta s'ha d'entendre com un document obert i dinàmic, que ha d'anar adaptant-se a la situació real que es produeixi en cada etapa. Per tant, les propostes i dates contemplades en aquesta proposta hauran d'anar adaptant-se, lògicament, als esdeveniments que es vagin produint i al ritme que, entre tots, puguem donar a les accions que aquí es plantegen.
- [6] **4.- FASE DE CONSTITUCIÓ**
- [7] **4.0.- Antecedents**
- [8] Les circumstàncies han allargat a 10 mesos el termini de 6 a 8 mesos fixat per a l'anterior Fase de Constitució, de manera que l'esmentada Fase ha acabat el 10 de març del 2012.
- [9] A més dels objectius fixats en aquest Full de Ruta, l'anterior Fase de Constitució va tenir els objectius addicionals següents:
- [10] **4.1.- Objectius**
- [11] La Conferència Nacional va aprovar els objectius per a aquesta fase de constitució i que són:
- 0.1.- La constitució de les assemblees de base, ja siguin d'àmbit territorial o sectorial;*
- 0.2.- La celebració de la sessió constituent de l'ANC*
- [12] La Conferència nacional també va aprovar que, en el termini màxim de dos mesos, el Secretariat de la Conferència havia de garantir l'elaboració de dues ponències:
- 0.3.- una proposta d'estructura i funcionament de l'ANC;*
- 0.4.- una proposta de full de ruta a partir de la sessió constituent;*
- Aquestes propostes s'han de fer arribar a les assemblees de base que es vagin constituint, per tal que les debatir i presentin les seves propostes d'esmena.

- [13] Atès l'allargament del termini d'aquesta fase i amb la voluntat d'aplicar mètodes de treball que fixin objectius concrets i, per tant, mesurables, el Secretariat va acordar, en l'inic d'aquesta fase, detallar aquests objectius de la forma següent:
- [14] *O.5.- Constituir un mínim de 240 assemblees territorials en tot el territori català, d'àmbit de barri o districte a la ciutat de Barcelona, d'àmbit local en tots els municipis de més de 3.000 habitants i d'àmbit comarcal en les zones menys poblades. A la Catalunya nord, l'objectiu és constituir almenys una assemblea territorial per a tota la regió;*
- [15] *O.6.- Aconseguir que els inscrits en el conjunt de les assemblees territorials sobrepassin el nombre de 7.500 en el moment de celebrar l'assemblea constituent de l'ANC;*
- [16] *O.7.- Formar tantes assemblees sectorials com sigui possible, en el benentès que tots els seus membres han de quedar adscrits, alhora, en una assemblea territorial i que en la fase posterior del Full de ruta, la de consolidació, les assemblees sectorials es reestructuraran en funció del sistema de funcionament que finalment s'acordi.*
- [17] *O.8.- Garantir que tots els inscrits podran participar directament en l'assemblea constituent de l'ANC i que el reglament de funcionament d'aquesta assemblea serà debatut i aprovat, prèviament, per tots els inscrits durant el procés constituent.*
- [18] *A més, i amb l'objectiu de no endarrerir el procés posterior i poder proposar un pla de treball més elaborat a l'assemblea constituent, el Secretariat proposa ampliar els objectius d'aquesta etapa amb les següents propostes:*
- [19] *O.9.- Dissenyar i elaborar el projecte de formació del màxim nombre possible de membres de l'ANC per tal que estiguin capacitats per a exercir d'agents emissors dels missatges a difondre en les fases posteriors. Aquest projecte està basat en la confecció i difusió de l'argumentari polític, econòmic, social, cultural,... que ens permeti disposar de tots els elements necessaris per poder convèncer tots els nostres conciutadans dels beneficis de disposar d'un Estat propi.*
- [20] *O.10.- Començar a vertebrar l'acció del moviment civil amb l'acció política de les nostres institucions municipals amb l'objectiu de celebrar, a meitats de 2013 i tots el mateix dia, consultes "oficials" al màxim nombre possible d'ajuntaments catalans sobre la constitució d'un Estat propi l'any 2014.*
- [21] *O.11.- Formular el projecte de "Marxa per a la independència" que, des del 23 de juny de 2012 a l'11 de setembre del mateix any, recorri tot el país a partir de 10 itineraris diferents i permeti fer arribar les propostes de l'ANC arreu.*
- [22] *O.12.- Estructurar l'equip de treball que prepari el contingut dels documents necessaris per a plantejar els mecanismes que assegurin la secessió de l'Estat espanyol de forma justa i equilibrada.*
- [23] *O.13.- Estructurar un equip de treball que, juntament amb altres organitzacions i entitats que participin en el Moviment per la Independència, traslladi fora de les nostres fronteres les finalitats i objectius de l'Assemblea Nacional Catalana.*

[24] **4.2.- Participants**

[25] En aquesta fase, l'objectiu és que l'ANC aplegui el màxim nombre possible d'independentistes convençuts. Totes les persones que vulguin ser membres de l'ANC hauran de fer-ho a través de les assemblees territorials que es vagin formant des del mateix territori per l'impuls de persones, entitats i organitzacions del poble, ciutat, comarca o barri que donarà nom a l'assemblea de base, que prendrà el nom de: "nom del poble / la ciutat / el barri per la independència" (exemples:Tarragona per la independència, Sants per la independència,...);

[26] Els membres que ho vulguin, també podran estar adscrits a una assemblea sectorial de les que seran relacionades al web, o podran proposar la creació de noves assemblees sectorials;

[27] Els emissors dels missatges han de ser tots els membres de l'ANC, cadascú des del seu poble, vila, barri ciutat i des del seu lloc de treball o d'activitat i influència social. En aquesta fase tots els membres de l'ANC han de ser membres actius i plenament conscients del seu paper, han d'actuar com a veritables militants del moviment per la independència.

[28] **4.3.- Context**

[29] La Conferència Nacional per l'Estat propi va constatar que la via autonòmica iniciada amb la transició democràtica, no només no ens permet avançar en la reconstrucció nacional, sinó que, el que és encara pitjor, ens fa retrocedir, conduint-nos inexorablement a la desaparició de la nostra cultura, de la nostra llengua i, en definitiva, de la nació catalana. Aquest procés ens porta, també, a l'empobriment econòmic i intel·lectual de tota la societat catalana, tant a nivell individual com a nivell col·lectiu, convertint-nos en una regió perifèrica més d'un Estat que, per aquest camí, haurà aconseguit, finalment, acabar amb el "problema catalán". Aquesta constatació es va percebre i fer clarament palesa a partir de la manifestació del 10 de juliol del 2010.

[30] Aquesta nova consciència ha esperonat els catalans i catalanes a buscar vies de sortida a l'ofec polític, econòmic i cultural que patim per part de l'Estat espanyol. Les darreres dades del Baròmetre d'Opinió Pública de la Generalitat de Catalunya, ens mostren com els partidaris d'un estat independent, han quasi doblat el seu nombre en els darrers 5 anys. El debat independentista ha passat de ser marginal i gairebé invisible, a ser present en tots els mitjans de comunicació, a totes les tertúlies polítiques i a tots els fòrums d'opinió.

[31] Així, durant aquests darrers anys, han nascut tota una sèrie d'entitats i associacions creades amb l'objectiu de treballar per a fer possible l'exercici del dret a l'autodeterminació, i així van néixer també les consultes per la independència.

[32] Així han nascut, també, nous actors polítics, amb l'esperança i l'objectiu de traslladar al Parlament de Catalunya aquesta nova realitat sociològica i política de la societat catalana. A la vegada, però, aquesta efervescència ha provocat, en les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, la divisió i l'atomització del vot. Paradoxalment, però també previsiblement, els resultats no han estat els desitjats: just quan la societat catalana semblava més unida que mai entorn de la independència com a únic futur possible, el nombre de diputats pertanyents a partits clarament independentistes ha baixat respecte les

darreres conteses electorals.

- [33] Les tres principals condicions necessàries perquè la independència sigui no només possible sinó també viable són:
- [34] a) Que hi hagi una majoria social suficient de ciutadans que la vulguin.
- [35] b) Que una majoria de diputats del Parlament català assumeixin la voluntat de la majoria del poble català i, des de la unitat d'acció, estiguin disposats a emprendre les accions polítiques necessàries per aconseguir la independència de Catalunya.
- [36] c) Que el poble català sigui reconegut com a subjecte del dret d'autodeterminació tal per la comunitat internacional.
- [37] En aquests últims cinc anys hem avançat molt, però és evident que en la societat catalana, tot i els progressos fets, hi ha encara un nombre massa elevat d'indecisos a qui cal donar raons i arguments perquè es decantin a favor de la independència, assegurant així que tant el % de participació com el % de vots favorables a la independència sobrepassi, amb escreix, respectivament, el 50 i el 55% fixat per la UE en el cas de Montenegro i que ha de servir pel reconeixement internacional d'un nou Estat per la via democràtica.
- [38] Ens cal, doncs, assolir aquesta àmplia majoria, necessària per a ser reconeguts internacionalment com a Estat independent sense que es pugui generar cap mena de dubte per part de la comunitat internacional sobre la legitimitat de la decisió.
- [39] Per a què la unitat d'acció dels diferents partits polítics catalans sigui possible, primer cal que aquesta unitat d'acció política es doni en el si de la societat catalana. I quan aquesta unitat d'acció del poble sigui una realitat, la unitat d'acció dels diferents partits d'obediència catalana s'ha de produir de manera quasi automàtica. Només llavors es donaran les condicions objectives necessàries per a fer possible la independència i, per tant, l'Estat propi.
- [40] Som tots i cadascun de nosaltres els qui, dotant-nos d'una organització unitària, plural, democràtica i participativa com l'ANC, posarem les bases i farem possible que els nostres representants polítics assumeixin la voluntat majoritària del seu poble i acabin liderant l'última etapa del procés d'independència.
- [41] Cal tenir també molt especialment en compte l'actual situació de crisi econòmica mundial que, tot i que en el cas de Catalunya sigui doblement greu i preocupant, pot esdevenir un factor favorable, ja que són justament les situacions crítiques les que poden generar les condicions objectives i el revulsiu necessari per a assolir objectius que, d'altra manera, serien molt més difícils. Per la mateixa raó, la victòria del PP en les eleccions al Parlament espanyol pot suposar també un factor accelerador o potenciador, en tant que farà encara més evident la diferència de tracte del govern espanyol amb Catalunya en comparació amb d'altres territoris de l'Estat espanyol. A mesura que el procés cap a la independència de Catalunya es consolidi i progressi, aquestes diferències poden aguditzar-se.

[42] **4.4.- Accions**

[43] Per aconseguir els objectius interns (objectius numerats des de 0.1 a 0.8), definits per a aquesta fase, els membres de l'ANC, treballant en equip dins de les assemblees territorials i/o sectorials, hauran de dur a terme les següents accions:

[44] A.1.- Organitzar, arreu del país, actes interns de l'ANC per a formar el màxim nombre possible de membres de l'ANC perquè estiguin capacitats per a exercir d'agents emissors dels missatges a difondre en aquesta fase.

[45] A.2.- Començar a organitzar, amb una periodicitat regular, actes de presentació de l'ANC oberts a tots els ciutadans, a partir dels quatre grans eixos següents:

- La via autonomista s'ha acabat, ni la volem nosaltres ni la vol Espanya;
- l'alternativa és la constitució d'un estat propi, hi tenim dret per les convencions internacionals;
- ls avantatges són molts, cal formular i fer conèixer les moltes i diverses raons per la independència;
- l'estratègia és definida en els punts aprovats per la Conferència Nacional per l'Estat propi;
- el camí cap a la independència és el definit en el pla d'acció proposat pel Secretariat d'aquesta fase constituent i recollit en aquest full de ruta per a sotmetre'l a l'aprovació de l'Assemblea General.

[46] A.3.- Establir contacte amb totes les entitats i associacions locals del seu àmbit territorial per establir acords de col·laboració que poden anar des del compromís de fer arribar la informació als seus socis, fins al suport de l'entitat als objectius i activitats de l'ANC.

[47] A.4.- Establir contactes amb tots els partits polítics locals amb la mateixa finalitat d'establir acords de col·laboració que poden anar des del compromís de fer arribar la informació als seus afiliats, fins al suport explícit als objectius i activitats de l'ANC.

[48] A.5.- Aprofitar tots els actes i esdeveniments locals per a fer visible, al carrer, l'ANC i els seus objectius.

[49] A.6.- Recollir, des de les assemblees territorials i sectorials, propostes d'accions globals i contundents a fer en la fase de consolidació i d'extensió.

[50] A.7.- Anar consolidant l'estructura territorial/sectorial i de funcionament dels organismes de coordinació dels diferents tipus d'assemblees, alhora que s'estudien les fórmules de mobilització i participació a través de les Xarxes socials.

[51] A.8.- Redactar i aprovar un Reglament de l'Assemblea General constituent que garanteixi la participació de tots els membres de l'ANC i que asseguri un funcionament plenament democràtic i participatiu del procés de debat i aprovació de les ponències que s'hi presentin, Així mateix, redactar i aprovar un Reglament electoral que reguli l'elecció dels càrrecs dels diferents òrgans representatius de l'ANC.

- [52] A.9.- Crear dues comissions del Secretariat encarregades de redactar les ponències base sobre “Estructura i funcionament de l’ANC” i sobre el “Full de ruta” que hauran de ser sotmeses a debat de tots els inscrits en la fase de constitució de l’ANC.
- [53] Per aconseguir la resta d’objectius (objectius numerats des de O.9 a O.12), definits per a aquesta fase i que correspon desenvolupar al Secretariat i al Consell Permanent, s’hauran de dur a terme les següents accions:
- [54] A.10.- Crear una comissió de treball que elabori un projecte de formació on s’inclouï tot l’argumentari que ha de servir per que els militants de les territorials de l’ANC facin extensió del discurs independentista als seus àmbits d’actuació.
- [55] A.12.- Demanar als alcaldes de les poblacions on ja estigui constituïda una assemblea territorial de l’ANC que els seus ajuntaments aprovin l’adhesió i participació en la creació de l’associació “municipis per la independència”, i col·laborar-hi per tal de vertebrar l’acció del moviment civil amb l’acció política de les nostres institucions municipals.
- [56] A.13.- Començar a organitzar, amb la col·laboració de totes les assemblees territorials ja constituïdes, els itineraris i programa d’actes de les 10 columnes de la “Marxa per la Independència”. Començar a pensar i programar amb les Assemblees Territorials ja constituïdes la “Marxa per la Independència”.
- [57] **4.5.- Calendari**
- [58] Aquesta fase s’inicia amb la clausura de la Conferència nacional per l’Estat propi, el dia 30 d’abril de 2011 i s’acaba amb la celebració de l’Assemblea General constituent de l’ANC, el dia 10 de març de 2012.

[59] **5.- FASE DE CONSOLIDACIÓ**

[60] **5.1.- Objectius**

[61] A partir de la sessió constitutiva de l'Assemblea Nacional Catalana s'inicia la fase de consolidació, amb l'objectiu de continuar alimentant el debat sobre la legitimitat i també la necessitat d'aconseguir l'Estat propi i fent que el debat per la independència de Catalunya arribi a tots els racons del país i a tots els sectors d'activitat. El convenciment entre la ciutadania que aquest objectiu és inherent a la condició de nació i que no només és possible sinó que és completament necessari ha de ser, al final d'aquesta fase, molt ampli i ben arrelat.

[62] Les assemblees territorials constituïdes en la fase anterior han d'acabar d'organitzar la Marxa per la independència, estructurada en 10 columnes i que se celebrarà des del dia 23 de juny de 2012 fins a l'11 de setembre de 2012, data en la que les 10 columnes han de confluïr a Barcelona, al Passeig de Gràcia, per celebrar una gran manifestació sota el lema "Catalunya, nou Estat d'Europa".

[63] Aquesta marxa té com a objectius principals els següents:

- 1) Arribar a tots els municipis de cada regió en les que l'ANC s'ha estructurat per fer conèixer les raons per l'Estat propi, els objectius de l'ANC i constituir assemblees territorials en els municipis on encara no n'hi hagi.
- 2) Consolidar les relacions de les assemblees territorials amb totes les entitats i organitzacions socials i polítiques de cada municipi, a les que s'haurà convidat a col·laborar en la organització de la Marxa i a participar-hi.
- 3) Engrescar als joves i la població novinguda a participar en l'ANC
- 4) Fer arribar la proposta d'incorporació a l'associació de Municipis per la independència a tots els ajuntaments que encara no s'hi hagin incorporat.

[64] Totes les accions que es realitzin durant aquesta fase han de mantenir, com a objectius, la difusió d'aquests conceptes bàsics:

- Explicar que la condició de nació va aparellada a la tinença d'un aparell d'Estat.
- demostrar que la permanència dins l'Estat espanyol, a més, no supleix aquesta necessitat, ans al contrari; la via autonomista s'ha acabat;
- el model d'Estat s'ha d'escollir des de la llibertat. La nostra proposta és la constitució d'un Estat propi, seguint els sistemes previstos en les convencions internacionals vigents;
- per aconseguir-ho proposem l'estratègia definida en els documents aprovats per l'assemblea constituent de l'ANC;

Els avantatges de disposar d'un Estat propi s'han començat a recopilar en el llibre "175 raons de pes per a l'Estat propi" i han de completar-se disposant de totes les raons per la independència. Entre totes les raons, les relacionades amb l'espoli fiscal al que ens sotmet l'Estat espanyol són les que més ens afecten a tots els ciutadans catalans, siguem d'on siguem i vinguem d'on vinguem.

[65] **5.2.- Participants**

[66] Els emissors dels missatges han de ser tots els membres de l'ANC, cadascú des del seu poble, vila, barri ciutat i des del seu lloc de treball o d'activitat i influència social. En aquesta fase tots els membres de l'ANC han de ser membres actius i plenament conscients del seu paper, han d'actuar com a veritables militants del moviment per la independència.

[67] En aquesta fase cal convidar a participar en les accions que es realitzin, al màxim nombre possible d'entitats, associacions i organitzacions socials de cada barri, poble o ciutat, així com als ciutadans en general, per aconseguir el màxim ressò possible. A més d'aplegar la resta d'independentistes convençuts, cal començar a arribar al màxim nombre possible de ciutadans que, sense declarar-se independentistes, vegin que l'Estat propi és la millor eina per aconseguir majors cotes de benestar, de llibertat, d'igualtat i de justícia.

[68] **5.3.- Context**

[69] La pervivència de la crisi econòmica i financera farà encara més evident la diferència de tracte del govern espanyol a Catalunya en comparació a d'altres territoris de l'Estat espanyol. A mesura que el procés cap a la independència de Catalunya es consolidi i progressi, aquestes diferències poden aguditzar-se.

[70] Durant aquesta fase és quan s'hauria d'iniciar la negociació entre els governs espanyol i català en relació al pacte o concert fiscal. Cal que el govern català acceleri el procés negociador, no afluixi en les seves posicions ni ens vulgui fer veure el que no és. La possibilitat més plausible és que no es produeixi cap tipus d'acord realment favorable als interessos catalans. No obstant, durant aquesta fase seria molt convenient que el govern català arribés fins a la convocatòria d'un referèndum, sobre aquesta qüestió, per aguditzar encara més les tensions entre els dos governs. L'ANC ha d'emmarcar el pacte fiscal en el camí cap a la consecució de l'Estat propi i la celebració d'aquesta Consulta s'ha d'entendre com la via que obri les portes a la celebració d'un plebiscit sobre la independència. La negativa del govern de l'Estat a celebrar-lo també seria un element favorable per avançar en el camí de la independència i s'obririen les portes a una campanya massiva per l'objecció fiscal o el tancament de caixes, que es podria fer efectiva a la fase d'obtenció de la majoria social.

[71] Atès que la Catalunya del Nord i les comarques de la Franja de ponent ja s'estan incorporant a l'ANC, durant aquesta fase s'hauria de continuar donant suport als ciutadans del País Valencià i les Illes que impulsin la constitució de moviments consemblants. Mentre no s'hi constitueixin, els independentistes d'aquests països podran pertànyer a l'ANC com a membres de ple dret.

[72] **5.4.- Accions**

[73] Per aconseguir els objectius definits per a aquesta fase, el treball dels membres de l'ANC se centrarà en els aspectes següents:

[74] 1) organitzar la Marxa per la Independència, amb els objectius concrets més amunt esmentats i, sobretot, aconseguint que el màxim nombre d'ajuntaments s'adhereixin al moviment impulsat per l'associació de "Municipis per la independència", que serà la clau de volta que vertebrarà l'acció del moviment civil amb l'acció política de les nostres institucions. L'acció començarà amb l'aprovació d'una declaració solemne dels plens municipals basada en el

manifest que l'ANC proposarà i que preveurà el pla d'etapes per aconseguir l'Estat propi a partir de l'acció conjunta del moviment ciutadà i de les institucions catalanes.

- [75] 2) impulsar la constitució d'assemblees en els pobles i ciutats fins a cobrir tot el mapa del país i assemblees sectorials que cobreixin tots els sectors d'activitat professionals, culturals, socials, cívics, etc., que facin la tasca de "think tanks" per la independència;
- [76] 3) consolidar l'estructura territorial/sectorial i de funcionament dels organismes de coordinació i enfortir el funcionament de les assemblees generals;
- [77] 4) celebrar arreu del país actes interns de l'ANC per a la formació del màxim nombre possible de membres de l'ANC capacitats per a exercir d'agents emissors dels missatges a difondre en la fase posterior.
- [78] 5) aplicar un pla de comunicació que ha de redactar o encarregar l'òrgan de govern sorgit de l'Assemblea Nacional, i que ens assegurï la difusió dels missatges i les notícies relacionades amb el progrés del procés tant en els mitjans de comunicació del país com en els internacionals.
- [79] 6) mantenir i incrementar, si cal, les accions proposades en l'etapa anterior (fundacional), enumerades des de A3 fins A7.
- [80] 7) com que encara hi haurà nivells d'organització molt diferents entre les assemblees ja constituïdes i les que es vagin constituint, en els llocs on la organització sigui més forta i el nombre de membres de l'ANC sigui més elevat, caldrà començar a posar en pràctica accions de denúncia aplicant mètodes de resistència col·lectiva, passiva i pacífica, en la línia de les accions practicades per la Crida a la Solidaritat durant els anys 80 i 90 del segle passat i promovent accions d'extensió a la xarxa aprofitant les noves tecnologies i les oportunitats que ens brinden les telecomunicacions 2.0.
- [81] **5.5.- Calendari**
- [82] Aquesta fase s'inicia amb la clausura de l'Assemblea General constituent de l'ANC, el dia 10 de març de 2012 i s'acaba l'11 de setembre de 2012.

[83] **6.- FASE D'OBTENCIÓ DE LA MAJORIA SOCIAL**

[84] **6.1.- Objectius**

[85] L'objectiu d'aquesta fase és conèixer el nivell de suport social a la constitució de l'Estat català. Aquesta fase culminarà amb la celebració, a meitats de 2013 i totes al mateix dia, de consultes "oficials" al màxim nombre possible d'ajuntaments catalans sobre la constitució d'un Estat propi. En els municipis on no sigui possible fer-ho de forma "oficial", caldrà que aquestes consultes les organitzi l'assemblea local de l'ANC.

[86] **6.2.- Participants**

[87] Tots i cadascun dels membres de l'ANC, des del seu poble, vila, barri o ciutat i des del seu lloc de treball o d'activitat i influència social són els agents necessaris per a la consecució dels objectius d'aquesta fase.

[88] Els actes i accions que es portin a terme en aquesta fase han de comptar amb la col·laboració del màxim nombre d'entitats i organitzacions de la societat civil, dels ajuntaments de tot el país i del màxim nombre de ciutadans.

[89] **6.3.- Context**

[90] Com ja s'ha esmentat en les etapes anteriors, la pervivència de la crisi econòmica i financera farà encara més evident la diferència de tracte del govern espanyol a Catalunya en comparació a d'altres territoris de l'Estat espanyol. A mesura que el procés cap a la independència de Catalunya es consolidi i progressi, aquestes diferències poden aguditzar-se.

[91] Si no s'ha produït en la fase anterior, seria molt convenient que, en aquesta fase, el govern català arribés fins a la convocatòria d'un referèndum, sobre aquesta qüestió. La celebració d'aquesta consulta s'ha d'entendre com la via que obri les portes a la celebració d'un plebiscit sobre la independència. La negativa del govern de l'Estat a celebrar-lo també seria un element favorable per avançar en el camí de la independència. En aquest cas, i segons quina sigui la situació en aquells moments, es posaria en marxa una campanya massiva per l'objecció fiscal o el tancament de caixes.

[92] A les eleccions europees que se celebraran durant aquesta fase l'ANC hauria d'emplaçar les diferents organitzacions polítiques i candidatures perquè posin explícitament en el seu programa el compromís de celebrar un referèndum d'autodeterminació a Catalunya, tot cercant mecanismes de coordinació i d'unitat per tal d'aconseguir reforçar aquest objectiu. Si s'arriba a articular un veritable front català que aplegués totes les forces catalanistes amb aquest programa comú, l'ANC hauria d'instar la població a votar-lo. El reconeixement d'aquest dret per part dels Estats membres de la Unió Europea i el compromís de les persones representants dels pobles membres de la Unió Europea a exercir d'observadors internacionals en l'esmentat referèndum hauria de ser l'eix central de la proposta unitària.

[93] Si el resultat de les Consultes municipals fa preveure que l'objectiu d'aconseguir l'Estat propi és possible, aconseguint el nombre suficient de vots favorables (que haurien de sobrepassar els dos milions) l'escenari polític català haurà canviat radicalment i es podria passar ja a la fase final.

[94] **6.4.- Accions**

- [95] Tots els actes i les accions impulsats per l'ANC han de tenir el mateix objectiu: demostrar de mil maneres i des de tots els angles que amb la independència hi guanyem tots; ha de ser la fase de les grans accions del moviment, de 3 o 4 grans accions anuals, d'àmbit general, que s'han d'anar compaginant amb els actes organitzats per les assemblees territorials i sectorials. Tots els actes i les accions generals han de ser multitudinaris, amb un ampli suport popular i un ressò internacional cada cop més gran.
- [96] S'ha d'iniciar el diàleg social sobre els fonaments bàsics que han de constituir el nou Estat català. Cal establir els mecanismes adients per al debat i l'anàlisi i promoure la producció dels estudis i propostes necessaris que aportin rigor, solvència i credibilitat al debat.
- [97] A partir de les propostes d'accions i les experiències recollides en l'etapa anterior, en aquesta fase caldrà multiplicar les accions de denúncia sobre tot allò que ens perjudica pel fet d'estar sotmesos a un Estat que no és el nostre (ús de la llengua, condicions laborals, accés a l'habitatge, aplicació de drets bàsics,...), aplicant mètodes de resistència col·lectiva, passiva i pacífica, en la línia de les accions practicades per la Crida a la Solidaritat durant els anys 80 i 90 del segle passat i promovent accions d'extensió a la xarxa aprofitant les noves tecnologies i les oportunitats que ens brinden les telecomunicacions 2.0.
- [98] En aquesta fase, i després de la tasca de difusió i pressió realitzada per la Marxa per la independència, cal arribar als pobles i ciutats del país que no ho hagin fet en l'etapa anterior, amb l'objectiu que s'adhereixin a l'associació de "municipis per la independència". Tots els ajuntaments adherits, haurien d'aprovar una declaració solemne del ple municipal en la que donen per iniciat el procés cap a la independència, aprovant el pla d'etapes que seguiran per aconseguir l'Estat propi a partir de l'acció conjunta del moviment ciutadà i de les institucions catalanes.
- [99] Aquesta fase ha de tenir el moment culminant amb la celebració de les Consultes municipals, totes al mateix dia (a meitats de 2013), a tots els municipis del país. Aquestes consultes han d'estar organitzades pels mateixos ajuntaments i, en aquells municipis on no sigui possible, han de ser organitzades per les assemblees territorials de l'ANC. En tots els casos, s'ha de buscar la màxima col·laboració entre les institucions municipals i les organitzacions de la societat civil coordinades, en aquest cas, per les assemblees territorials de l'ANC.
- [100] En els municipis on el resultat de les Consultes municipals hagi estat favorable, els ajuntaments catalans, en plens municipals extraordinaris a celebrar en dates molt properes o tots el mateix dia, han de demanar al Govern de la Generalitat que iniciï converses amb el govern espanyol per negociar les condicions de la separació dels dos Estats. La possible "desobediència civil" que representarà la convocatòria i organització de les "Consultes municipals" ha de comptar amb el suport popular suficient per a impedir qualsevol acció repressora des de l'administració de l'Estat. Serà un veritable test del que podria passar en un plebiscit convocat per la Generalitat, un temps després.

- [101] Per a aquesta fase, i posteriorment a les Consultes municipals, es pot preveure una acció d'emplaçament al Govern català, perquè assumeixi la responsabilitat de demanar l'inici de converses per a fer efectiu el procés de secessió. Aprofitant l'estructura de la Marxa de la independència, les diferents columnes confluïrien en un acte final que podria ser una gran cadena humana que encercli la capital catalana, en un radi semblant a la B-30;
- [102] Durant aquesta fase s'han d'anar realitzant actes de desobediència civil de diferents nivells per anar coneixent la força real de l'ANC, per anar fent perdre la por a la majoria de la població, per anar creant la sensació de creixement segur i constant i per neutralitzar el sector de la població avui contrari però que han d'arribar a veure el seu futur amb molta tranquil·litat en una Catalunya independent;
- [103] L'ANC encoratjarà la creació d'una "taula de partits i candidatures per a la consecució de l'Estat propi" constituïda per partits catalans que facin compromís explícit de l'obtenció de la independència. Aquest compromís ha de ser públic i documentat.
- L'ANC promourà, en la mesura del possible i amb escrupolosa neutralitat, la unitat d'acció d'aquests partits, consensuant objectius comuns i si és possible, assolint una candidatura unitària independentista.
- [104] En aquesta fase ha de ser possible fer actes com un tancament de caixes "actual", orientat a seguir pagant els impostos "estatals" però enlloc d'ingressar-los a l'estat, fer-ho a comptes oberts per les administracions catalanes (ajuntaments o la mateixa Generalitat, tot dependrà de la correlació de forces del moment);
- [105] En aquesta fase es redactaran les bases per a la nova constitució catalana, que serviran per al treball que hauran de fer els parlamentaris escollits amb aquesta finalitat i, sobretot, per fer saber a tots els ciutadans i ciutadanes catalans i de la resta del món que volem la independència per a ser més lliures, més democràtics, més europeus, més solidaris, més sostenibles, més creatius, més participatius, més...i per tenir amb els ciutadans i ciutadanes de la resta d'Estats del món una relació en peu d'igualtat;
- [106] **6.5.- Calendari**
- [107] Aquesta fase començarà el 12 de setembre de 2012 i acabarà quan el Govern de la Generalitat hagi rebut les peticions dels ajuntaments catalans esmentades anteriorment [100]. Si els resultats de les Consultes municipals es considera favorable, aquesta fase no hauria d'allargar-se més enllà de finals de 2013. No obstant això, la durada d'aquesta fase dependrà del progrés en la implantació del moviment, dels resultats de les accions que es realitzin i dels resultats de les enquestes que s'han d'anar fent durant aquesta fase.
- Molts factors, interns i externs a l'ANC, poden fer que aquesta fase s'allargui uns quants anys, de la mateixa manera que ens cal estar preparats per a no precipitar-nos ens caldrà seguir treballant més intensament encara; l'objectiu d'arribar a la fase final durant l'any 2014, tal com s'apunta, no és impossible, tot i que caldrà redefinir el calendari si no s'aconsegueixen les fites més importants de cada fase.

[108] 7.- FASE FINAL

- [109] Després de les Consultes municipals i si els resultats es consideren clarament favorables a continuar el procés d'independència, i després d'haver posat en pràctica mesures de pressió real, realitzant noves accions convincents d'autodeterminació com les que s'apunten en punts anteriors o altres, el President de la Generalitat hauria de fer seva, publicar i tramitar, la petició de la majoria de ciutadans del país d'iniciar les converses amb l'Estat espanyol per negociar les condicions de separació dels dos Estats.
- [110] En el cas que l'Estat espanyol es negui a fer-ho o deixi sense resposta aquesta petició, el procediment que caldrà seguir serà la següent:
- a) El Parlament català haurà de debatre i votar la convocatòria d'un plebiscit d'autodeterminació nacional, que compti amb totes les garanties i la supervisió dels organismes internacionals i, en el cas que això no sigui possible
 - b) La segona opció hauria de ser que el President de la Generalitat dissolgui el Parlament i convoqui eleccions anticipades, amb la voluntat expressa que el nou Parlament escollit esdevingui constituent.
 - c) Tots els partits catalans que ho vulguin hauran d'incloure, en el seu programa electoral, que en la primera sessió ordinària del nou Parlament proposaran, i votaran favorablement, la convocatòria d'un plebiscit d'autodeterminació nacional, que compti amb totes les garanties i la supervisió dels organismes internacionals.
- [111] En el cas que els partits catalans que incloguin aquesta proposta aconseguixin una majoria suficient per convocar aquest plebiscit, el Govern el convocarà i, si és possible, serà convenient que se celebri al més aviat possible, i en tot cas com a molt tard el dia 11 de setembre de 2014, com a data simbòlica.
- [112] En aquest plebiscit, caldrà aconseguir una participació superior al 50% del cens i un resultat favorable superior al 55% dels votants, segons els referents internacionals que se solen considerar en casos similars.
- [113] En el cas que l'Estat espanyol no accepti la celebració d'aquest plebiscit o, fins i tot, n'impedeixi la celebració, el Parlament català declararà unilateralment la independència, amb la presència del màxim nombre possible de representants dels governs d'altres Estats.
- [114] Si tampoc és possible fer-ho d'aquesta manera, perquè l'Estat espanyol també ho impedeixi físicament, els parlamentaris electes al Parlament de Catalunya, els diputats i senadors catalans a Madrid i els parlamentaris catalans al Parlament europeu es reuniran en una ciutat europea i, constituïts com Assembla de parlamentaris, procediran a la Declaració unilateral d'independència i, a ser possible, davant del màxim nombre possible de representants dels governs d'altres Estats.
- [115] En els casos previstos que no contempen la possibilitat de celebrar el plebiscit d'autodeterminació, es faran servir els procediments previstos pel "Cens nacional del poble català" que siguin complementaris a l'acció dels càrrecs electes.
- [116] En qualsevol cas, i siguin quins siguin els escenaris que es produeixin i les sortides corresponents, el principi fonamental a defensar és el respecte i l'acceptació de la voluntat popular. I en cas de victòria del sí a la

independència en el referèndum d'autodeterminació, el que tocarà serà:

[117] 1) La redacció de la Constitució catalana i la seva aprovació mitjançant referèndum.

[118] 2) La negociació dels termes de la separació amb el govern espanyol per la distribució d'actius i passius, i l'establiment d'acords sobre la compartició de recursos.

[119] **8.- FASES POSTERIORS**

[120] El pas d'una fase a la següent i la progressiva consolidació del Moviment per la independència (MxI) portarà al desenvolupament de conjuntures semblants als altres països de nació catalana, i sempre partint de la base que existeix ja el concurs de les seves voluntats en aquest sentit; el desplegament de les diferents propostes serà marcada per les diferents realitats que el moviment treballarà per desplegar;

[121] La fase definitiva serà l'obtenció, si així ho acorden els Parlaments respectius, de la plena unitat nacional en el marc de la forma d'unió federativa que els pobles dels diferents països de nació catalana decideixin.